

๒๙

ถวายทาน นำมาซึ่งความสุข

เราทำมณฑปด้วยอ้อยแล้ว นิมนต์พระสงฆ์ ผู้ปฏิบัติ
ซื่อตรง มีจิตตั้งมั่นเป็นสงฆ์ผู้อุดม ให้ฉันอ้อย เราเข้าถึง
กำเนิดใด ๆ คือความเป็นเทวดาหรือมนุษย์ก็ตาม เราย่อม
ครอบงำสัตว์ทั้งหลาย ด้วยอานุภาพบุญ นี่เป็นผลแห่งบุญกรรม

ถวายทานนำมาซึ่งความสุข

๒๖๐

การเกิดมาสร้างความเป็นทางมาแห่งสันติภาพอัน
ไพบุลย์ เพราะการเกิดมาในโลกนี้ ต้องมีการอยู่ร่วมกันแบบ
ถ้อยทีถ้อยอาศัย มีน้ำใจไมตรี หากทุกคนที่เกิดมาตั้งมั่นอยู่ใน
ศีลธรรมจะทำให้สังคมเป็นสังคมที่น่าอยู่ มีแต่ความสุขสงบ
ไม่มีการแก่งแย่งชิงดีรบราฆ่าฟันกันอย่างที่เราเห็นอยู่ในปัจจุบัน
ความบริสุทธิ์ที่เกิดขึ้นจากดวงใจของผู้ที่เต็มเปี่ยมด้วยกระแส
แห่งความดี จะเชื่อมประสานรอยร้าวที่เกิดจากความขัดแย้ง
ความไม่เข้าใจ มวลมนุษยชาติจะปรองดองกัน หากกระแสแห่ง
ความบริสุทธิ์เกิดขึ้นมากเพียงใด ย่อมจะช่วยให้โลกพบกับ
สันติสุขได้เร็วขึ้นเพียงนั้น กระแสแห่งความบริสุทธิ์และความดี
งามจะขยายออกไปทั่วโลกได้นั้น ต้องออกมาจากใจที่บริสุทธิ์
ผ่องใส และหยุดนิ่งอยู่ภายในกลางกายของทุกๆ คน ดังนั้น
การทำใจให้หยุดนิ่งจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับตัวเราและชาวโลก
ทั้งหลาย

มีวาระแห่งภาษิตที่มานิ อธิมุตตกเถราปทาน ความว่า

“เมื่อพระโลกนาถพระนามว่า อตถทัสสี ผู้เป็นอุดม-
บุคคล เสด็จดับขันธปรินิพพานแล้ว เรามีจิตเลื่อมใส ได้
นิมนต์พระภิกษุสงฆ์ เราทำมณฑปด้วยอ้อยแล้ว นิมนต์
พระสงฆ์ ผู้ปฏิบัติชอบตรง มีจิตตั้งมั่นเป็นสงฆ์ผู้อุดม ให้ฉันอ้อย

ถวายทานนำมาซึ่งความสุข

๒๖๑

เราเข้าถึงกำเนิดใดๆ คือความเป็นเทวดาหรือมนุษย์ก็ตาม เราย่อมครอบงำสัตว์ทั้งหลายด้วยอานุภาพบุญ นี่เป็นผลแห่งบุญกรรมในกัปที่ ๑,๘๐๐ เราได้ให้ทานใดในครั้งนั้น ด้วยผลแห่งทานนั้น เราไม่รู้จักทุกคติเลย นี่เป็นผลแห่งการถวายอ้อย คุณวิเศษเหล่านี้ คือปฏิสัมภิทาญาณ ๔ วิโมกข์ ๘ และอภิญา ๖ เราได้ทำให้แจ้งชัดแล้ว คำสอนของพระพุทธเจ้า เราได้ทำเสร็จแล้ว”

*นี่เป็นเรื่องราวของพระอรหันตรูปหนึ่งที่ท่านได้สร้างบุญใหญ่ไว้ในอดีต การสร้างบุญในเขตแห่งเนื่อนาบุญ คือศาสนาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้านี้ มีอานิสงส์ที่เกินควรเกินคาด เพราะเนื่อนาบุญที่ยิ่งกว่านี้ หรือวิเศษกว่าเนื่อนาบุญในศาสนาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่มีอีกแล้ว พระพุทธองค์เคยตรัสไว้ว่า ไทยธรรมที่ทำในพระพุทธศาสนา แม้ทำน้อยก็มีผลมาก ยิ่งทำมากก็ยิ่งมีผลมาก ใครก็ตามที่มีโอกาสได้สร้างบุญกับเนื่อนาบุญอันเลิศเช่นนี้ ย่อมจะได้บุญใหญ่ มีมรรคผลนิพพานเป็นที่สุด

นักปราชญ์บัณฑิตทั้งหลายไม่เคยมองข้ามการสร้างบุญใหญ่ในพระศาสนาเลย เมื่อมีโอกาสท่านจะไม่ปล่อยโอกาสให้ผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ เพราะตระหนักดีว่า เนื่อนาบุญที่

ถวายทานนำมาซึ่งความสุข

๒๖๒

วิเศษสุดของสรรพสัตว์ทั้งหลาย คือเนื่อนาบุญในพระพุทธศาสนา เหมือนเรื่องราวของนักสร้างบารมีท่านหนึ่ง ตัวท่านเองนับเป็นผู้ที่มีศรัทธาอันแรงกล้าในพระรัตนตรัยและไม่ใช่ว่าแค่ภพชาตินี้เท่านั้น แต่เป็นเช่นนี้มาหลายภพหลายชาติแล้ว

ด้วยอานุภาพแห่งบุญที่ท่านได้สั่งสมไว้อย่างดี มาหลายภพหลายชาติ ได้ส่งผลให้ท่านเป็นผู้ที่มีจิตใจดีงาม น้อมไปในกุศล เมื่อมีผู้ชักชวนไปทำความดี ท่านจะไม่รอช้า เร่งชวนชวนเอาบุญอย่างเต็มที่ ทำให้บุญเก่าตามส่งผลค้ำจุนมาโดยตลอด บุญใหม่ก็สร้างบุญเก่าก็หนุนนำ ได้ทำบุญต่อบุญมาเรื่อยๆ ได้สั่งสมบุญใหญ่อันเป็นอุปนิสัยแก่พระนิพพานมานับภพนับชาติไม่ถ้วน

แม้จะมีโอกาสสร้างบุญมาหลายภพหลายชาติแล้วก็ตาม แต่ท่านยังทำไม่ถูกเนื่อนาบุญอย่างเต็มที่ จนกระทั่งมาถึงยุคที่พระโลกนาถเจ้าพระนามว่า อตถทัสสี ได้เสด็จอุบัติขึ้นในโลก ทรงประกาศพระสัทธรรม ยังสรรพสัตว์ทั้งหลายให้ดื่มด่ำในรสพระธรรม มีผู้เข้าถึงธรรม ได้บรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์กันมากมายนับไม่ถ้วน ตอนที่พระบรมศาสดาพระนามว่า อตถทัสสียังทรงพระชนมชีพอยู่นั้น นักสร้างบารมีท่านนี้ไม่มีโอกาสเข้าเฝ้าพระบรมศาสดา เพราะยังไม่ได้มาเกิดเป็นมนุษย์ จนกระทั่งวันเวลาผ่านไป พระผู้มีพระภาคเจ้าเสด็จดับขันธปรินิพพานไปแล้ว

ถวายทานนำมาซึ่งความสุข

๒๖๓

นักสร้างบารมีท่านนี้จึงมาเกิดในตระกูลที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่ง สมบูรณ์ด้วยสมบัติอันเป็นโลกียะ ตระกูลนี้เป็นตระกูลสัมมาทิฐิ เลื่อมใสในพระศาสนามากและได้สร้างแบบแผนที่ดีในการสร้างบุญต่อเนื่องกันมายาวนานหลายชั่วอายุคน ทุกๆ คนในตระกูลนี้มีความเลื่อมใสในพระรัตนตรัย โดยให้ทาน รักษาศีล และเจริญภาวนากันเป็นประจำ เมื่อกุลบุตรนี้มาบังเกิดในครอบครัวที่สมบูรณ์พร้อมเช่นนี้ บุญเก่าที่เคยสั่งสมไว้ ก็คอยหล่อเลี้ยงใจให้เป็นผู้ที่ไม่ประมาทในการบำเพ็ญบุญ เมื่อเติบโตขึ้นก็หาโอกาสสร้างบุญอย่างสม่ำเสมอ

วันหนึ่ง ท่านเกิดความคิดว่า เราเองนับว่าเป็นผู้มีโชคมหาศาล ที่ได้เกิดมาพบคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราควรที่จะหาโอกาสสร้างบุญพิเศษให้กับตนเอง

ท่านจึงนิมนต์ภิกษุสงฆ์เพื่อจะถวายทานครั้งใหญ่ หลังจากทีนิมนต์แล้ว ได้จัดให้สร้างโรงปะรำที่ทำด้วยอ้อย บำเพ็ญมหาทานอย่างเต็มกำลัง ด้วยความปิติอย่างยิ่ง มหาทานที่ท่านทำในวันนั้นได้เป็นที่กล่าวขานของคนทั่วไป

หลังจากถวายทานแล้ว ท่านตั้งความปรารถนาว่า “ด้วยอานุภาพแห่งบุญที่บังเกิดขึ้นนี้ ขอให้ข้าพเจ้าได้บรรลุถึงความสงบคือพระนิพพานในอนาคตกาลด้วยเถิด” ท่านได้เข้าถึง

ถวายทานนำมาซึ่งความสุข

๒๖๔

สุคติโลกสวรรค์ เสวยสมบัติอันเลิศทั้งในเทวโลกและมนุษย์โลก

ด้วยผลบุญที่ได้ทำในครั้งนั้น ส่งผลให้ท่านเวียนว่ายตายเกิดอยู่ใน ๒ ภพภูมินี้เท่านั้น และได้เสวยมหาสมบัติอันยิ่งใหญ่อย่างเกินควรเกินคาด ด้วยอานิสงส์ที่ถวายทานกับคณะสงฆ์หมู่ใหญ่ในครั้งนั้น ทำให้ท่านเป็นผู้ที่สมบูรณ์ด้วยมหาสมบัติในทุกภพทุกชาติ ไม่เคยพบกับความอดอยากยากจน จนกระทั่งมาถึงสมัยของพระผู้มีพระภาคเจ้า พระนามว่า โคตม คือ พระพุทธเจ้าของเรา นั่น ท่านได้ลงมาเกิดสร้างบารมีอีกครั้ง เป็นผู้ที่มีมหาสมบัติติดตัวมา ตั้งแต่แรกเกิดก็มีชีวิตสุขสบาย ไม่มีทุกข์มาแผ้วพาน จนเติบโตใหญ่ท่านมีโอกาสไปเข้าเฝ้าพระบรมศาสดา และยังได้ฟังธรรมของพระพุทธองค์อีกด้วย

ขณะที่พระศาสดาทรงแสดงธรรมอยู่นั้น ด้วยอานุภาพบุญเก่าที่ได้สั่งสมไว้ อีกทั้งความปรารถนาที่จะบรรลุมรรคผลนิพพาน ทำให้กุลบุตรท่านนี้ได้รู้เห็นไปตามความเป็นจริงตามพระดำรัส เกิดกุศลศรัทธาตัดสินใจสละความสละวกลบหายในทางโลก ออกบวชเป็นพระสงฆ์ในพระพุทธศาสนา และตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรม ไม่นานนักก็บรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์ มีนามว่า **อริมุตตเถรเจ้า** หลังจากที่ท่านบรรลุธรรมแล้ว ได้ย้อนอดีตไปดูบุญกรรมของตนเอง ท่านเห็นภาพการทำความดีได้

ถวายทานนำมาซึ่งความสุข

๒๖๕

อย่างชัดเจน จึงประกาศบุญกรรมของตนด้วยความโสมนัสว่า

“อานุกาพแห่งบุญนี้ ไม่มีประมาณจริงหนอ ตัวเราได้สำเร็จทุกอย่างตั้งใจปรารถนาเพราะอานุกาพแห่งบุญที่เราได้ถวายทานแด่ภิกษุสงฆ์หมู่ใหญ่ ด้วยจิตที่เต็มเปี่ยม ด้วยความเลื่อมใส นิมนต์ภิกษุสงฆ์มาแล้ว ทำมณฑปด้วยอ้อย นิมนต์พระสงฆ์ปฏิบัติชือตรง มีจิตตั้งมั่นเป็นสงฆ์ผู้อุดม ให้ฉันอ้อย ด้วยอานิสงส์นี้ ทำให้เราครอบงำสัตว์ทั้งปวงในภพที่เราถือกำเนิด”

นี่เป็นผลแห่งบุญกรรมที่ได้ทำไว้ และด้วยผลแห่งทานนั้นยังทำให้ท่านไม่เคยไปสู่ทุกข์ ในภพชาติสุดท้ายได้บรรลุลक्षณะวิเศษ มีปฏิสัมภิทาญาณ ๔ วิโมกข์ ๘ และอภิญญา ๖ เป็นต้นเป็นผู้อยู่ในพรหมจรรย์ทำให้แจ้งชัดแล้วซึ่งคำสอนของพระบรมศาสดา

เราจะเห็นว่า อานิสงส์แห่งการถวายทานกับผู้เป็นเนื้อนาบุญของโลกคือพระสงฆ์นั้น มีอานิสงส์ยิ่งใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นการถวายทานด้วยสิ่งใดก็ตาม หากมีความเลื่อมใสแล้วไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยเลยดังนั้นพวกเราอย่าได้มองข้ามหรือดูเบาเกินไป เพราะการสร้างมหาทานบารมีเป็นก้าวแรกของการสร้างบารมีทั้งหมด และยังเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่าภายในจิตใจของบุคคลนั้นมีความผ่องใส เป็นใจที่ประกอบด้วยกุศลธรรม ใจที่เป็นมหา-

ถวายทานนำมาซึ่งความสุข

๒๖๖

กุศลเช่นนี้เป็นใจที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งไม่อาจคำนวณหรือวัดได้ด้วย
เครื่องมือใดๆ ว่าบุญที่เกิดขึ้นมีปริมาณเท่าใด เพราะใจขยายไป
อย่างไม่มีขอบเขต บุญจึงเกิดขึ้นอย่างไม่มีประมาณเมื่อทำบุญ
กับเพื่อนาบุญผู้เป็นทักษิณะบุคคลฉะนั้นแม้ไทยธรรมจะเล็กน้อย
แต่บุญนั้นมหาศาล มีอานิสงส์ยิ่งใหญ่มิมีประมาณ ขอให้
พวกเราอย่าได้ดูเบาในเรื่องการถวายทาน ให้มันล้งสมบุญให้
เต็มทีทุกๆ คน

